ਪਾਵਰ ਗ੍ਰਿਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ

ਬਨਾਮ

ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਆਦਿ।

(2007 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 684)

ਮਈ 09, 2019

[ਐਨ.ਵੀ. ਰਮਨਾ, ਮੋਹਨ ਐਮ. ਸ਼ਾਂਤਨਾਗੌਦਰ ਅਤੇ ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1998 - ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਨਿਯਮ, 2001 - 1.3 ਅਤੇ 1.7 – ਕਰਜ਼ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦਰ ਭਿੰਨਤਾ (ਐਫ.ਈ.ਆਰ.ਵੀ.) - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ - ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼-ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ - ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਐਫਈਆਰਵੀ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਜ਼ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੋਵਾਂ ਵੱਲ ਵੰਡਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ - ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਕਰਜ਼ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਵੰਡ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰ.1.3 (ਏ) ਸਿਰਫ ਐਫ.ਈ.ਆਰ.ਵੀ. ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ - ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਿਯਮ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਮਿਸਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਗਣਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਫਈਆਰਵੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼-ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਪਾਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ, ਐਫ 1998 ਨੂੰ ਕਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਨਿਰਧਾਰਤ 2001 ਵਿੱਚ ਐਫਈਆਰਵੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਜ਼-ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

1. ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦਰ ਭਿੰਨਤਾ (ਐਫ.ਈ.ਆਰ.ਵੀ.) ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ

ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 2001 ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 1.13 (ਏ) ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਬਲਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਐਫ.ਈ.ਆਰ.ਵੀ. ਗਣਨਾ ਦੀ ਇਹ ਵਿਧੀ ਚੁਣੌਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਸੀ.ਈ.ਆਰ.ਸੀ.) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਮਿਸਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗਣਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਫਈਆਰਵੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼-ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਪਾਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 6] [727-G-H; 728-A-C]

2. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2001 ਦੇ ਨਿਯਮ 1.3 ਅਤੇ 1.7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਈਆਰਸੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਫਈਆਰਵੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ 50:50 ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼-ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀਕਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਮਿਸਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ। [ਪਾਰਸ 7 ਅਤੇ 8] [728-C-D, F]

3. ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ 1998 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਜਲੀ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਚੂਨ ਟੈਰਿਫ ਦੀ ਘਾਟ, ਮਾੜੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ, ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡਾਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸੀ, ਜੋ ਤਰਕਹੀਣ ਟੈਰਿਫ ਅਤੇ ਬਜਟ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 2001 ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਜ਼-ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। [ਪੈਰਾ 9] [728-G-H; 729-A]

4. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ 01.04.2001 ਅਤੇ 31.03.2004 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਐਫ.ਈ.ਆਰ.ਵੀ. ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੁਣ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਖਪਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ 15-18 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣਗੇ। ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 10] [729-B-C]

ਯੂ.ਪੀ. ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਨਟੀਪੀਸੀ ਲਿਮਟਿਡ (2009) 6 ਐਸਸੀਸੀ 235: [2009] 3 ਐਸਸੀਆਰ 1060 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ. ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ [2009] 3 ਐਸਸੀਆਰ 1060 ਪੈਰਾ 10 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2007 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 684.

2005 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 135, 136, 137, 138, 139 ਅਤੇ 140 ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮਿਤੀ 04.10.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। 2015 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 13452 ਦੇ ਨਾਲ। ਗਿਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਮਜੀ ਰਾਮਚੰਦਰਨ, ਸਪਨਾ ਸ਼ੇਸ਼ਾਦਰੀ, ਪ੍ਰਮੋਦ ਦਿਆਲ, ਨਿਕੁੰਜ ਦਿਆਲ, ਪਾਇਲ ਦਿਆਲ, ਪਰਿਚਿਤਾ ਚੌਧਰੀ, ਮਾਨਵ ਵੋਹਰਾ, ਐਮਜੀ ਰਾਮਚੰਦਰਨ, ਕੇ ਵੀ ਮੋਹਨ, ਸ਼ੁਭਮ ਆਰੀਆ, ਪੂਰਵਾ ਸਹਿਗਲ, ਤਾਨਿਆ ਸਰੀਨ, ਸਿਧਾਰਥ ਚੌਧਰੀ, ਪੰਕਜ ਕਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਏ. ਭਾਸਮੇ, ਏ. ਐਸ. ਭਸਮੇ, ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ, ਪ੍ਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ, ਇਸ ਮੌਕੇ ਇੰਦੂ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਸੂਰਜ ਸਿੰਘ, ਮਨੋਜ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਟੀ ਹਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਆਸ਼ੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਪੀਵੀ ਦਿਨੇਸ਼, ਸਿੰਧੂ ਟੀਪੀ, ਮੁਕੰਦ ਪੀ ਉਨੀ, ਦੇਵਾਸ਼ੀਸ਼ ਭਾਰੂਕਾ, ਰਵੀ ਭਾਰੂਕਾ, ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ, ਜਸਟਿਨ ਜਾਰਜ, ਆਦਿੱਤਿਆ ਸਿੰਗਾਲਾ, ਦਿਵਿਆ ਰਾਏ, ਵਸੁਧਾ ਸੇਨ, ਸੁਨੀਲ ਫਰਨਾਂਡਿਸ, ਸੌਰਭ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਸਿੰਘ, ਸਮਰਿਧੀ ਪਾਲ, ਐਸ ਵਲੀਨੈਗਮ, ਸੀਕੇ ਰਾਏ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਨ ਵੀ ਰਮਨਾ, ਜੇ.

2007 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 684

1. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ["ਸੀਈਆਰਸੀ"] ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦਰ ਭਿੰਨਤਾ ["ਐਫਈਆਰਵੀ"] ਦੇ ਪੂੰਜੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 30.06.2003 ਅਤੇ 04.12.2003 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ 2005 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 135-140 ਵਿੱਚ 04.10.2006

ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਐਫ.ਈ.ਆਰ.ਵੀ. ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਫਈਆਰਵੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜੋ ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਟੈਰਿਫ ਜੋ ਇਹ ਸੰਚਾਰ ਲਈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਸੀਈਆਰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਫ.ਈ.ਆਰ.ਵੀ. ਇੱਕ ਪਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਲਾਭ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੂੰ ਪੜਾਅਵਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

3. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀਮਤ ਮੁੱਦਾ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਫਈਆਰਵੀ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣਾ ਹੈ।

D4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼-ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਰਜ਼ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਐਫਈਆਰਵੀ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰਜ਼ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੋਵਾਂ ਵੱਲ ਵੰਡਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਈਆਰਵੀ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ.

5. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਥਾ ਦੀ ਹੋਂਦ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1998 ["ਐਕਟ") ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2001 ਦੇ ਨਿਯਮ 1.3 ਅਤੇ 1.7 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੇ ਪੂੰਜੀਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

6. ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਰਜ਼ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਟੈਰਿਫ

ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 2001 ["ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2001") ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 1.13 (ਏ), ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਬਲਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਐਫਈਆਰਵੀ ਗਣਨਾ ਦੀ ਇਹ ਵਿਧੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਈਆਰਸੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਮਿਸਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਗਣਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਫਈਆਰਵੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼-ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਿ ਇਹ ਅਨੁਪਾਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

7. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2001 ਦੇ ਨਿਯਮ 1.3 ਅਤੇ 1.7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਈਆਰਸੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2001 ਦੇ ਨਿਯਮ 1.3 ਅਤੇ 1.7 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ:

"1.3 ਇਹ ਨਿਯਮ ਉੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਪੂੰਜੀ ਲਾਗਤ-ਅਧਾਰਤ ਟੈਰਿਫ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 1.7 ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਉਚਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

8. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, ਅਰਥਾਤ 2007 ਦੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 684 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਫਈਆਰਵੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਮਿਸਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ 50:50 ਦੇ ਆਦਰਸ਼ਕ ਕਰਜ਼-ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

9. ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ 1998 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਜਲੀ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਚੂਨ ਟੈਰਿਫ ਦੀ ਘਾਟ, ਮਾੜੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ, ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ

ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡਾਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸੀ, ਜੋ ਤਰਕਹੀਣ ਟੈਰਿਫ ਅਤੇ ਬਜਟ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਰਿਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 2001 ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਜ਼-ਇਕੁਇਟੀ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ।

10. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ 01.04.2001 ਅਤੇ 31.03.2004 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਐਫ.ਈ.ਆਰ.ਵੀ. ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੁਣ ਐਫਈਆਰਵੀ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਖਪਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ 15-18 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣਗੇ। ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਯੂਪੀ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਨਟੀਪੀਸੀ ਲਿਮਟਿਡ, (2009) 6 ਐਸਸੀਸੀ 235]।

11. ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 13452 2015 ਡੀ 12. ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਲਈ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 18.08.2015 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੀਈਆਰਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੀਈਆਰਸੀ ਨੇ 04.10.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ 2007 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 684 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਐਫਈਆਰਵੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁੱਦਾ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਚਰਚਾ ਦੇ ਅਗਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼

ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate